

Publicerad 2009-04-23 02:50 av made in sweden

*Du upptar en stor del av mina tankar,
du får mig att längta....*

Ut ur ingenstans...

När man minst anar nåt,
så dyker han upp...

I mitt liv,
över murarna,
rakt in....

Berör mig så djupt,
och får mig att le,
skratta och njuta av livet...

Precis som våren,
fjärilar och gåshud...

Jag är nog en aning förälskad...

När det gått så långt,
kommer illamåendet,
rädslan och oron,
över att förlora nån igen,
att bli sårad igen...

Jag sätter käppar i mina egna hjul,
förstör,
och förpestar det fina..
Genom att grubbla...

Istället kunde jag,
sväva på molnen så länge jag kan,
njuta av stunderna,
minnerna vi skapar
kommer ändå att bestå...

Den vördade är ditt namn...

Så vacker skapelse,
öppen, charmig,

trevlig och skön...

Men varför får jag en konstig känsla?

Är det rädslan?

Eller intuition?

Avundsjuka kanske?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren made in sweden med Poeter.se id #27306 innehar upphovsrätten